

opusdei.org

Piispa Philippe Jourdan: ”Kristittyjen ykseys riippuu veljeyden uudelleen löytämisestä”

Kristittyjen ykseyden rukousviikolla Tallinnan piispa Philippe Jourdan vastaa kysymyksiimme ja kertoo Katolisen kirkon tilanteesta Virossa sekä kristillisen veljeyden kasvavasta merkityksestä.

23.1.2025

Piispa Jourdan, puhuitte hiljattain uudistuneesta veljeyden hengestä Viron kristittyjen keskuudessa. Voitteko kertoa, mikä tätä tunnetta ruokkii?

Viime kuukausien ajan Viron katolinen kirkko on kokenut vahvaa kristillisen veljeyden tunnetta suhteessa muiden kirkkokuntien veljiimme. Tämä on tullut erityisen ilmeiseksi sen jälkeen, kun paavi Franciscus korotti Viron apostolisen administraation Tallinnan hiippakunnaksi 26. syyskuuta 2024.

Tämä ele ei ole pelkkä hallinnollinen toimi: se merkitsee katolisen läsnäolon tunnustamista Virossa vuosisatojen poissaolon jälkeen. Muut kristilliset tunnustuskunnat ottivat tämän päätöksen vastaan

vilpittömällä ilolla ja näkivät sen merkkinä yhteydestä. Vaikka ekumeeninen dialogi voi joskus näyttää hitaalta, on kiistatonta, että kristityt elävät parhaillaan todellista veljeyttä, jota ei ole ollut nähtävissä vuosisatoihin.

Kristittyjen lähentyminen toisiinsa vaikuttaa kuitenkin olevan vielä pitkä prosessi. Mitkä näette tämän matkan tärkeimpinä vaiheina?

On totta, että matka näkyvään kristittyjen ykseyteen on pitkä ja että teologinen vuoropuhelu saattaa edetä hitaasti. On kuitenkin ratkaisevaa muistaa, että ykseys voi syntyä vain aidosta veljeydestä. Nyt tätä veljeyttä rakennetaan vähitellen konkreettisten eleiden ja yhteisten hetkien kautta. Esimerkiksi Tallinnan kansainvälisen nuorten Taizé-tapaamisen aikana oli merkittävää, että Pariisin arkkipiispa Ulrich vietti messun Viron

pääkirkossa, joka on luterilainen. Tällaiset näennäisesti pienet askeleet ovat kuitenkin todiste siitä, että matkalla on jo edetty.

Viittaatte usein historiaan selittääksenne tämänhetkisiä haasteita. Mitä opetuksia siitä voidaan mielestänne ammentaa kristittyjen ykseyden kannalta?

Historia on täynnä opetuksia. Esimerkiksi 1500-luvulla, hauraan rauhan säilyttämiseksi, käyttöön otettu periaate *cuius regio, eius religio* ("hallitsijan uskonto on valtakunnan uskonto") jakoi kristityt alueiden ja ruhtinaiden mukaan. Noista ajoista on jo kulunut pitkä aika. Tänä päivänä olemme löytämässä uudelleen veljeyttä, joka katosi näiden jakolinjojen vuoksi. Samalla tavoin Neuvostoliiton hallinto, vaikka se olikin vihamielinen kaikkia uskontoja kohtaan, toi paradoksaalisesti Viron

kristittyjä lähemmäs toisiaan.
Sortotoimien edessä opimme
tekemään yhteistyötä, mistä syntyi
Viron kirkkojen neuvosto, joka on
yhä elävä esimerkki
tunnustuskuntien välisestä
yhteistyöstä.

Mainitsitte nuoret. Minkälainen rooli nuorilla on tässä ekumeenisessa kehityksessä?

Nuoret ovat valtava liikkeellepaneva
voima ekumenialle. Virossa, jossa
vain harvalla on katolilaisia
vanhempia tai isovanhempia,
yhteiselo muiden uskontojen
edustajien – ja jopa uskonottomien
– kanssa on osa heidän jokapäiväistä
elämäänsä. Tämä todellisuus
rohkaisee heitä syventämään
katolista uskoa ja samalla elämään
käytännönläheistä, luontevaa
ekumeniaa. He osoittavat, ettei
ykseys merkitse yhdenmukaisuutta,
vaan ymmärrystä ja keskinäistä

kunnioitusta. Juuri heidän syvällisen uskontuntemuksensa ja avoimuutensa kautta he todistavat evankeliumin universaaliudesta.

Mitä sanoisitte niille, jotka ovat kärsimättömiä ekumenian hitaan etenemisen suhteen?

Kärsivällisyys on välttämätöntä. Kuten puu kasvaa niin hitaasti, ettei sen kehitystä voi paljain silmin havaita, samoin ekumenia etenee Jumalan, ei ihmisen rytmissä. Meidän on kuljettava eteenpäin kiirehtimättä, ja vältettävä relativismin, välinpitämättömyyden tai skeptisyyden kaltaisia vaaroja, jotka eivät johda mihinkään. Hedelmät kypsyvät ajallaan. Pyhä Johannes Paavali II kutsui meitä olemaan veljeyden merkkejä maailmassa, ja uskon, että olemme askel askeleelta vastaamassa tähän kutsuun.

Miten Viron kirkko ymmärtää paavi Franciscuksen roolin tässä ekumeenisessa kehityksessä?

Paavi Franciscus on sekä opas että esikuva. Viron-vierailunsa aikana hän korosti, ettei ekumenia saa rajoittua ainoastaan kristittyjen välisiin suhteisiin, vaan sen on myös avattava sydämiä niille, jotka etsivät Jumalaa, joskus tietämättäänkin. Hän osoitti meille, ettei kristittyjen ykseys ole päämäärä sinänsä, vaan väline, jolla voimme yhdessä paremmin palvella maailmaa ja todistaa evankeliumia.

Miten Opus Dein henki tai pyhän Josemarían sanoma auttaa teitä elämään ja edistämään ykseyttä?

Pyhälle Josemaríalle rakas lause, joka on syvään juurtunut kirkon traditioon ja Opus Dein henkeen, on auttanut minua työssäni siitä lähtien kun saavuin Viroon vuonna 1996. Valitsin sen piispanmotokseni, kun

paavi Johannes Paavali II nimitti minut piispaksi vuonna 2005: *omnes cum Petro ad Jesum per Mariam* ("kaikki Pietarin kanssa Jeesuksen luo Marian kautta").

Viro on yksi harvoista maista, joissa on sekä luterilainen että ortodoksinen perinne. Viron katolilaisina meitä kaikkia kutsutaan kulkemaan Jeesuksen luo (*ad Jesum*) samalla luottamuksella kuin luterilaisia veljiämme, Marian välityksellä (*per Mariam*) samalla mariologisella hartaudella kuin ortodoksiset veljemme, ja Pietarin seuraajan yhteydessä (*cum Petro*) osoittaen syvää katolista identiteettiämme. Pyhä Josemaría muistutti meitä tästä jatkuvasti. Mielestäni tämä lause kuvaa erinomaisesti kristittyjen ykseyden etsimistä, kun yhdessä kuljemme kohti Kristusta – etenkin tällaisessa maassa kuin Viro.

Muita ajatuksia?

Kyllä: muistakaamme, että kristittyjen ykseys riippuu veljeydestä. Olemme jo kulkeneet pitkän matkan menneiden aikojen epäluulosta. Jatkakaamme kylvämistä, vaikka emme vielä näkisikään työn hedelmiä. Jumala toimii hiljaisuudessa ja ajan myötä. Jatkakaamme luottavaisin mielin.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/piispa-philippe-jourdan-
kristittyjen-ykseys-riippuu-veljeyden-
uudelleen-loytamisesta/](https://opusdei.org/fi-fi/article/piispa-philippe-jourdan-kristittyjen-ykseys-riippuu-veljeyden-uudelleen-loytamisesta/) (15.3.2026)